

Zühtü Bakır

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.4.2016

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zühtü Bakır (1974 -)

1974'te Erzurum/İspir'de doğdu.
1981-1987'de ilkokulu Çatakbahçe Köyü'nde bitirdi.
1987-1991'de İstanbul/ Fatih Tabak Yunus Kur'an Kursu'nda Kur'an-ı Kerim'i yüzünden okuyup hafızlığa başladı ve Fatih Camii Kur'an Kursu'nda hafızlığını yaptı, arapça okudu.
1992'de ortaokulu İstanbul /Fatih İmam Hatip Lisesi'nde dışardan,
1993-1994'te liseyi İstanbul/ Zeytinburnu İmam Hatip Lisesi'nde dışardan bitirdi.
1997-2001'de İstanbul Üniversitesi Edebiyet Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu.
2001-2004'te Erzurum/Pazaryolu/Konakyeri Köyü'nde Türkçe Öğretmenliği,
2004-2007'de Erzurum/Pazaryolu 75.Yıl YİBO'da Türkçe Öğretmenliği,
2007-2009'da Adana/Seyhan Kenan Evren İÖO'da Türkçe Öğretmenliği,
2009-2010'da Adana/Seyhan Kasım Sacide Ener İÖO'da Türkçe Öğretmenliği,
2010-2014'te İstanbul/Sultanbeyli Zübeyde Hanım İÖO'da Türkçe Öğretmenliği yaptı.
2014-2015'te İstanbul/Sultanbeyli Genç Osman Ortaokulu'nda Türkçe Öğretmenliğine devam etmektedir.
Orta seviyede Arapça ve İngilizce bilmektedir.
Askerliğini Ankara/Yenikent'te kısa dönem olarak yaptı.(Nisan-Eylül 2003)
Evli ve iki çocuğu var.

Eserleri:

Henüz yayınlanmış bir eseri yok.

Ah Dilim! ...

Mazi ayağıma dolaşan ayıp
Kime ne dedimse üzüldüm cayıp

Sırrımdan dostuma ip ucu verdim
Uluorta geçti beni yok sayıp

Dilime isyanım bu yüzdendir hep
Söyler susar darbe gelir ki kayıp

(25.03.2000)

Zühtü Bakır

Aşan Güneşler

aşan güneşler
neyi götürüyor benden
baña neyi getiriyor
doğunca sabahları

bir yapraktır
koparıp götürdüğü
yeşil dalımdan

bir yapraktır
alıp getirdiği
sarı dalıma

(09.05.2003)

Zühtü Bakır

Aşk Acısı

Penseye kaptırır gibi elini
Kalbini aşka kaptırma
Çok ağlarsın
Çok inlersin
Çok
Kağnı tekerlekleri gibi

(24.3.2007)

Zühtü Bakır

Ateş

taşlar
eziyor gülü
gül inciniyor
gül bu
odun değil

bu saat durmaz
durdurulur ancak
kurcalayan eller
kazma gibi
el olursa

ateş büyütölüyor
nice güzelliği yutacak
başboş bir mutluluktan
bunu göremiyorlar

(28.06.2003)

Zühtü Bakır

Ayrılık

Artık ben
Konuşmayacağım bundan sonra
Yokluğum konuşacak
Ve acı tatlı
Bıraktığım hatıralar

Yeni sayfa-lar
Açılacak hayatımızda
Siz kendi sayfanızı karalayacaksınız
Ben kendi sayfamı

(14.5.2007)

Zühtü Bakır

Bahar

Çiçekler elvan elvan
Tepeler duman duman
Bereket ayı nisan
Dolaşır üstümüzde

Yüklü yüklü bulutlar
Küflü küflü bulutlar
Süslü müslü bulutlar
Dolaşır üstümüzde

Hep bir rüzgâr havası
Hep bir yağmur havası
Hep bir bahar havası
Dolaşır üstümüzde

Taze söğüt yaprakları
Islanmış parıldıyor
Süt çimen kokuları
Rüzgârda dağılıyor

(24.03.1998)

Zühtü Bakır

Bahar Gelmiş Gadmer'e

Yollardan arabalar gelip geçiyor
Yağmurlar yağıyor hayat saçıyor
Arılar yayılmış kırdaki çiçek seçiyor
Bahar gelmiş Gadmer'e

Kırlarda kardelen çiçekleri
Kayboldu kışın acı gerçekleri
Bir yeşillik bürüdü alçakları
Bahar gelmiş Gadmer'e

Çiçekler beyaz sarı pembe kırmızı
Rüzgarlar söylüyor eski şarkımızı
Sular gürlemiş yıkmış arkımızı
Bahar gelmiş Gadmer'e

Özlemi bitti göçmen kuşun
Ardı arkası kesildi kışın
Gül oyna eğlen yoksa işin
Bahar gelmiş Gadmer'e

Tavuklar ahırda gıdıklıyor
Horozlar birbirine laf atıyor
Kedi kaçıyor köpek kovalıyor
Bahar gelmiş Gadmer'e

Dikenlerde bile güller açmış
Çirkinlikler dağın ardına kaçmış
Gadmer çetin bir sınavdan geçmiş
Bahar gelmiş Gadmer'e

Karıncalar kıpırdadı yerinden
Kelebekler kurtuldu kar derdinden
Her şeyde bir aşk başladı yeniden
Bahar gelmiş Gadmer'e

(27.12.1997)

Zühtü Bakır

Bana Düşen...

Yolu İstanbul'un bana göründü
Bana düşen artık çekip de gitmek
Gam doldu sevinçten içim arındı
Bana düşen artık çekip de gitmek

Kalmadım yuvamda sabit bir kuşum
Hasret kervanıyla uğraşmak işim
Nasip olmasa da geri dönüşüm
Bana düşen artık çekip de gitmek

Kırlangıçlar gibi hazırım göçe
Harap duygularım bölündü üçe
Yerime bir kaşık su eller içe
Bana düşen artık çekip de gitmek

Gelmeyecek gibi gurbetin ardı
Bir zamanlar biraz ümidim vardı
Yitirdim güneşi ufkum karardı
Bana düşen artık çekip de gitmek

Hasta gönlüm hasta oldu iyice
İçime ıstırap elem doldu iyice
Aşkın şevkin rengi soldu iyice
Bana düşen artık çekip de gitmek

İçimde bir sızı açıyor izler
Başımda fırtına gönlümde güzler
Battı yere kurtderesi ve düzler
Bana düşen artık çekip de gitmek

Bir gül gibi eğdim başımı yere
Şebnem gibi döktüm yaşımı yere
Çaldım hayalimi düşümü yere
Bana düşen artık çekip de gitmek

Kızılığ ufkun içime indi
Elemi dünyanın sırtıma bindi
Umudum dağların ardına sindi
Bana düşen artık çekip de gitmek

(Mart-Haziran1999)

Zühtü Bakır

Bayrađım

Göğsüne ay-yıldızı gömmüş bayrağım
Yanakları al al ruhu ak pak bayrağım
Vatan için çırpınan
Millet için yırtınan

Yerin yüceler
Ulaşamaz cüceler
Her gönül adını heceler
Hem gündüz hem geceler bayrađım

Bazen sefil bazen celalli yüzümüksün
Uzakları gözetleyen gözümüksün
Kalbimiz ruhumuz ve özümüksün
İtilaf yobazlarına sözümüksün bayrağım

Hangi el uzanır indirmeye
Hangi ağız üfler bu alevi söndürmeye
Hangi güç gelebilir seni sindirmeye
Yemin etmişiz geleni mahcup döndürmeye bayrağım

Gecemize gündüzümüze renksin
Toprağımıza bağımsızlığımıza denksin
Barışsın huzursun ve sebep-i cenksin
Göklerde ezgi güzellik ve ahenksin bayrađım

(24.01.2000)

Zühtü Bakır

Ben

Küsmelerimin sayısını unuttum ben
Küsmelerim bir yangının dumanıdır
Ateşi içimde gizli
Ne kadar yağmur yağsa
Ne kadar su aksa
Sönmez

Üzüntülerime bir "dur" diyemedim ben
Üzüntülerim bir fay hattının kırılışıdır
Şiddeti içimde gizli
Ne kadar uğraşılsa
Ne kadar çabalansa
Ölçülmez

Hislerimi bir kez olsun uyutamadım ben
Hislerim bir kalbi yaralının çocuğudur
Beşiği içimde gizli
Ne kadar sallansa
Ne kadar konforlu olsa
Uyutmaz

(20.07.2008)

Zühtü Bakır

Benim

Ben kimseye oyun moyun yapmadım
Ne yapıldıysa bana yapıldı
Düşen düşürülen düşünen
Düşündürülen de benim

Yıldızlara bakıp sayan
Her gecenin derinliğinde
Loşluğunda karanlığında yalnızlığında
Bekleyen bekletilen benim

Korku ile ümit arasında atan
Üzülen ve soğukta büzülen
Görünmez yaralarla
Ağrıyan kalp de benim

Eriyen kar gibi yalnızlıkta
Solan yaprak gibi ayrılıkta
Kuruyan gül gibi hasretlikte
Ve alev içinde yanan benim

Kim bana kızıyor; niçin, niye ve neden?
Oynamadım gururuyla hiçbir kimsenin
Onuruyla oynanan
Yüzü kızartılan benim

Yalnızlık ve kahır okyanusunun
İçinde yüzen ve yorulan benim

Benim bütün insanları ayırmadan
Büyük küçük seven

Benim her gönül ülkesinden
Güvendiğim dost evinden kovulan

Ben kimseye oyun moyun yapmadım
Ne oyun yapıldıysa bana yapıldı
Ne çoraplar örüldüyse
Örüldü başıma benim

(08.07.1999)

Zühtü Bakır

Benn

bir çeşme
akmaya alışmış
yağmaya hazır bekleyen
kara ve koca
bir bulutum ben

her zaman ve her yerde
kapalıdır benim göklerim
su doldurmak için başımda
sıraya girmiş bekleyen
olaylar ve anıların
kulağımdadır
şamatalı sesleri

dolayısı ile
ben akmaya
ve yağmaya adanmışımdır
bana göre değil düşünmek

(05.05.2003)

Zühtü Bakır

Bir Akşam

bir ağaç
suya düşmüş
ve üşümüş bir çocuk gibi
ince ince titriyor

bir kuş
geçiyor altından
siyah bir nokta gibi
kınalı bulutların

bir sokak
arındırıyor kendini
maç sonrası bir stadyum gibi
el-ayaktan

bir kalp
uslu geçiyor geliyor böğüresi
kan görmüş bir boğa gibi
kucagında kemiren hislerin

bir ev
yumuyor gözlerini
esmer bir kız gibi
üzerine kâkülleri dökülen

bir ay
içinde beliriyor silikçe
eski ve usta bir çoban gibi
yayılan sürüsünün

(21.07.2003)

Zühtü Bakır

Bir Perde

kökünü
çekip almak ister gibi
zorluyor topraktan
tüyleri diken diken
anne tavuk gibi
ağaçlar

sarı
nakışı olmuş
toz perdesinin
yapraklar

sel
suyu tozdan kuru beyaz
göl sokaklar
poşetler kâğıtlar
tenekeler leğenler
ipten yakayı ele veren çamaşırlar
kuru ot saman ve odun parçacıkları
girdapla savruluyor
boğuşuyorlar

bir başka rüzgâr da senden kopup
beni kökümde sarsıyor

sel bir başka yine senden
toparlıyor beni

girdap da senden
beni yoğuruyor bıçak parmaklarıyla

keskin
iki bıçak ucu arasında
ben ince bir perde
cart diye yırtılacağım

(02.07.2003)

Zühtü Bakır

Biri Ver

Dağıttım kendimi parça parçayım
Topla her zerremi bana geri ver

Bir yanda bedenim bir yanda aklım
Yorgun dizlerime solmaz feri ver

Kaybede kaybede kalmadı varım
Halimi birazcık olsun görü-ver

Yandı hayallerim söndü düşlerim
Maziden bir parça ışık veri-ver

Tenhalardan medet umdum gizlendim
Neden kaçtım niçin kaçtım kendine bir soru-ver

Deli deme aptal deme günahtır
Mecnun isem sebebinde duru-ver

Suçluysam eziyet vermişsem güle
Ortamdan bir odun gibi kırı-ver

Ya bensem çilekeş ezilen yaprak
Acımla zevk duyan kalbi yeri-ver

Günden güne azıp büyüyor yaram
Gerçek dostsan yarsan sadık sarı-ver

Yine de azaba içten tutkunum
Gönlümü yakacak bir aşk uru ver

Kesretin yükünü taşımak ölüm
Ölmeyen yansıyan nuru biri ver

Rabbim ölen herkes hesap verecek
Cezamı hem ölü hem de diri ver

(13.02.2000)

Zühtü Bakır

Dilim..

Bu bir dönüm noktası olsun
Ve bana bir ders
Şimdi bana tanıdığınız
Bildiğiniz en iyi marangozun
Adresini verir misiniz
Ya da terzinin
Ya da heykeltıraşın
Onlar da olur
Olmaz diye bir şey yok
Her şey mümkün
Üçü de kesip biçmiyor mu
Ortaya bir eser koymuyor mu
Ha ağaçtan ha kumaştan
Ha taştan ne fark eder
Fazlalıkları atarak
Dilimi savurup atacağım önlerine
Alıp adam etsinler
Yoksa ben adam etmesini bilirim
Bilirim de
Öylesi çok acıklı olur
Ve intihar

(21.01.2016)

Zühtü Bakır

Elveda

göç eder
bazı kuşlar
sordun mu
kendine niçin

ya solmuştur yaprak
ya tadı kalmamıştır
nefes almanın bile

elveda elveda

(10.06.2003)

Zühtü Bakır

Ey

ey
ağlamanın
gel başıma
şapkası

içimde
çiçekleri renk renk
boy verdi
hüznün

(09.05.2004)

Zühtü Bakır

Ey Mart

yeter baktığın
kapı aralığında
yeter çek başını
savuş ve git
önünden eşiğin

ödünü koparacaksın
yaz çiçeklerinin nerdeyse
tomurcuklar endişeli ve tedirgin
açıp açmamak için

bir de
kazmayı ve küreği
kırdırmayı bize
ve de yaktırmayı
çıkart aklından

Zühtü Bakır

Ey Sevgili

En hassas terazi senin
Söz ve eylemleri tartan
Ve düşünceleri
Duyguları da
Ey sevgili

En hassas düzen senin
Hiçbir şey
Hiçbir şeye
Bağlı değil iple
Çakılı değil çiviyle
Ey sevgili

En hassas denge senin
Uçtuğu kadar iniyor su
Kirlendiği kadar temizleniyor tabiat
Çektirdiği kadar çekiyor insan
Ağladığı kadar gülüyor
Verdiği kadar alıyor
Ey sevgili

(15.02.2013)

Zühtü Bakır

Eylülün Beşı

eylülün beşı
yanaklar göz gibi kızarık
bir parıltı ucunda burunların
yumuk eller misafiri ceplerin

eylülün beşı
güneş çalınmış
birleşmiş gölgeler
ağlamış geceden bulutlar
caddeler mendil gibi ıslak
fes gibi geçmiş başına
sis tepelerin

eylülün beşı
ilk üşümeyi tadıyoruz
ilk kar sevinci gibi
bir tuhaf duygular içindeyiz

eylülün beşı
ben gidiciyim
kalıcısın sen ey Yenikent
iyi direnişler diliyorum sana
kuşatan vebaya karşı

(05.09.2003)

Zühtü Bakır

Eyvah Bana! ...

Eyvah, bu sefer tam düştüm gözlerden
Bana yatak hazırlandı közlerden

Tebessüm aradım yüzler asıldı
İçime rüzgarlar esti güzlerden

Sıkılğanlık enkaz kaldım altında
Başıma kalıplar çarptı buzlardan

Şimdi bir serseri gibi yalnızım
Aklıma anılar gelir tuzlardan

Dövün Zühtü dövünmenin sırası
Bu gidiş kurtulman zor pürüzlerden

Kovula kovula bitecek hayat
Kovulduğun gibi büyük düzlerden

İsmi duyanlar dudak bükecek
Bıraktığın hatalardan izlerden

(28.04.2000)

Zühtü Bakır

Fakat

Bir gülsün
Uzaklarda kalmıř
Koparıp almak istiyorum
Ne zemin uygun
Fakat ne zaman

(24.04.2003)

Zühtü Bakır

Gemi

kırığından
su almaya başladı gemi
ve seferber oldu yine
zeytin gözlerim

bu zeytinler oldukça
kurtulur diyorum bu gemi hep
bin kırığı olsa da
su alan

(20.12.2007)

Zühtü Bakır

Gitme

gitme bırakıp
beni akşam sularında
karınca yuvası başım
şeytan diyor ki
tekmele
boz

içi sürölüyor
tarla başımın
işliyor derinden
ucu saban demirinin
ve gıcırıyor taşlar
oynuyor yerinden
gidince gündüz gülü
sen altın saçlı
beni bırakıp
akşam sularında

(06.06.2003)

Zühtü Bakır

Gitmenin Zamanı Geldi

Kapıya dayandı ekim
Gitmenin zamanı geldi
Dersler başladı nitekim
Gitmenin zamanı geldi

Geçirdim koskoca yazı
Ruhumu sardı bir sızı
Ekim söyledi son sözü
Gitmenin zamanı geldi

Bahçede oynarken ceviz
Yüzlerde gizlenmiş bir iz
Gurbete birer köleyiz
Gitmenin zamanı geldi

Dal kırılmış yaprak solmuş
Kuşlar göçmüş mekan bulmuş
Zaman akmış saat dolmuş
Gitmenin zamanı geldi

Hüzün öfke bir arada
Mıh bitti sanki yarada
Balıkça kaldım karada
Gitmenin zamanı geldi

İşin yoksa yat kalk düşün
Düşünmekten şişsin başın
Kan damlasa bile yaşın
Gitmenin zamanı geldi

(03.09.1999)

Zühtü Bakır

Gizemli Şiir

güçtür çözmek
yalanlarını şairlerin
girift arapsacı
ve kördüğüm

ay var güneş var
ve yetecek aydınlık
içinden çıkılmıyor
küçücük mısraların

gidilen yollar aynı
ve duyulan görülenler
alış-verişlerdir
farklı olan

(26.05.2003)

Zühtü Bakır

Gözler

gözlerine
kına yakmış çiftçiler
kimi iyi tutmuş
kimi silik

gözler
yamaca serilmiş
çukura gömülmüş
ve düzlüğe gerilmiş

gözler
taş evler gibi serin
köhne hamamlar gibi sıcak
söğütlü göze başları gibi ılık

(04.07.2003)

Zühtü Bakır

Gurbet-çi

Gurbetin verdiği her meyve acı
Zehir ye sılanı eyle baş tacı

Yad ellerin gülleri hep dikendir
Bunu bilen gurbet kahrı çekendir

Yüzler gülse bile gönüller yanık
Gurbet ki mahkeme insanlar sanık

Suç ki geçim için yurttan ayrılış
Hasret ateşinden yoktur sıyrılış

Yastığa konan baş arı peteği
Dinç yatsa kalkar ki yemiş köteđi

Çay yapsa buharı "sıla" der tüter
Kuşlardır dostları camında öter

(07.03.2000)

Zühtü Bakır

Gurbet

gidişleri
yıpratır gurbetin
ve de uslandırır
insanı

(13.10.2004)

Zühtü Bakır

Gölüm...

gölüm
arasında dikilmektense
şirret dikenlerin
atılmayı düşlerim
yalnızlık okyanuslarına

(31.05.2003)

Zühtü Bakır

Günah

Günahlarımız aşkın başımızdan
Dibinde denizin bir taş gibiyiz
Habersiz yazımızdan kışımızdan
Bir hayvan kadar başıboş gibiyiz

Göl olur damlaya damlaya günah
Çaresiz içinde kulaç atarız
Bir anlık zevk ü sefa için eyvah
Genliğimizi bir hiçe satarız

Uyanalım bu gaflet uykusundan
Günah bir rüya rüyalarsa yalan
Tükenen ömür daralansa zaman
Bir saniye belki de bize kalan

(08.03.1998)

Zühtü Bakır

Güz

gölgelerden
ne yapacağı
ne diyeceği belli olmayan
tekin görünmeyen
bir adammış gibi
uzak duruyorum

güneş
sahte dostların
sahte sözleri gibi
ısıtmıyor içimi

ırmaklar
kalbinden çıkarıp atmış
insanları saran
kucaklayan
yaz şefkatini

bahçelerin
önce sevilmiş
sonra terk edilmiş
yani aldatılmış bir kız gibi
yüzünden dökülüyor
burukluğu kini

dünya
bir yıkılışın bir tükenişin
eşiğine yastığına koymuş başını
derinden ve korkunç
bir ses işitiyor gibi
ürperti içinde

(04.09.2003)

Zühtü Bakır

Hayat

her an
bir gedik açılabilir
maviye veya siyaha doğru
yeşile veya sarıya
hayatımızda

(07.02.2010)

Zühtü Bakır

İnsanlar ve Şeytan

İnsanlar günahlarını suçlarını
Ve hatalarını biliyorlardı
Nefislerinin arzularının
Ve zevklerinin peşinde
Koştuklarını biliyorlardı
Bir fırtınaya bir sele
Bir yağmura ve bir doluya
Tutulduklarını biliyorlardı
Sonlarının kötü içler acısı
Ve tehlikeli olduğunu
Az çok fark edebiliyorlardı
Neyin iyi neyin çirkin
Ve günahın sevabın ne olduğunu
Çok iyi biliyorlardı
Ölümü hatırlıyorlardı
Her ölüm ve kaza haberinde
Azrail'in ne iş yaptığını
Kapıyı bacayı ve pencereyi
Sıkıca kapamanın kilitlemenin
Sorunu çözmeyeceğini
Adları ve soyadları gibi biliyorlardı
Ama şeytan diyorlardı şeytan
Her tövbemizden sonra bizi aldatan
İçimize vesveseler ve sesler sokan
Çirkin seslerdi bu sesler
Bu sesler şeytanın sessiz sesi
Çirkindi ama kulağımıza
Hoş geliyordu
Aldatıyor ve şaşırtıyordu bizi

(28.06.1999)

Zühtü Bakır

İzine Gidiş...

Yatmıyorum uykum gelmiyor
Biletimi kesmişim yarın
Köye gideceğim
Allah izin ve fırsat verirse

Sevinç ve üzüntü arasında
Bir kıl köprü üzerinden
Karşıya geçeceğim
Allah yardım ve nasip ederse

Zaman ipini desteliyorum acele
Ne uzun ne bitmez tükenmez bir ipmiş
Sonunu getireceğim
Allah ömür ve sabır verirse

Gece üstümüze çökmüş bir dağ
Sanki daha hiç kalkıp gitmeyecek
Ama inanıyorum onu yuvarlayacağım
Allah güç ve kuvvet verirse

Nice geçmeyecek sandığımız günler
Yılların ardında mazide kaldı
İyi biliyorum ki bu son gece de bir gün
Solgun zaman yapraklarının altında kalacak

Bu yüzden sevinemiyorum
İçimde üzüntüler filizleniyor
Bu gidişin bir de dönüşü olacak elbet
Bu gece geçer ama o gün de gelir peşinden

Kıldan bir köprünün üzerindeyim
Sevinç ve üzüntü arasında
Bir de bu karşıya geçeceğim
Gönül buruk baş dumanlı olarak

(30.6.1999)

Zühtü Bakır

Kaç Kez? ...

Kaç kez kıyısından
Döndüm ağılamanın
Kaç kez de daldım içine
Tutamayarak kendimi

(26.04.2003)

Zühtü Bakır

Kırık

gölgesi
bir ince kara kilim
serilmiş dibine
söğüdün

tebessümdedir rüzgâr

harman mavi ve geniş
sarı saman ya da
buğday yığıntısıdır güneş
ortasında

ben
dişleri arasında
bir sarı başak
kasvetin

yağmadadır sıcak

blucin
silik cep ağzıdır ay
üzerinde

şarkı
mırıldanmadadır nehir

kırık
aynası yüzüm
kalbimin

(28.06.2003)

Zühtü Bakır

Kin

Yer yutarım
Taş gibi katı sözleri
Kalır içimde
Dağ kadar kin
Lakin

(14.05.2003)

Zühtü Bakır

Mazi

Aralamak maziyi
Görmek ve bulmak
Kaybedilenleri
Istıraptır

Kemirten beynimi
Karıncalara mazidir
Bir rüzgar
ve su serinliği
Yayan içime

(07.05.2003)

Zühtü Bakır

Ne Güzel

Kuşların ötüşü ne güzel
Çiçeklerin rengi ve kokusu ne güzel
Ha unutuyordum
Ağaçlar ve gölgesi ne güzel
Park ne güzel
Gezi ne güzel
Sizin için aynı şeyi
Söyleyemeyeceğim maalesef
Oh ne güzel
Kırıp döküyorsunuz
Yakıp yıkıyorsunuz
Kilit taşlarını söküyorsunuz
Mu diyeceğim

Hizmet ne güzel
Allah ve resulüne itaat ne güzel
Ha unutuyordum
Cemaat ne güzel
İki dünyada saadet ne güzel
Sizin için aynı şeyi
Söyleyemeyeceğim maalesef
Oh ne güzel
Talimat alıyorsunuz
İhanet ediyorsunuz
Mu diyeceğim

Zeytin dalı ne güzel
Beyaz güvercin ne güzel
Ha unutuyordum
Anaların gülmesi ne güzel
Gençlerin ölmemesi ne güzel
Sizin için aynı şeyi
Söyleyemeyeceğim maalesef
Oh ne güzel
Dalı kırıyorsunuz
Güvercini vuruyorsunuz
Mu diyeceğim

(12.06.2014)

Zühtü Bakır

Ne Zaman

Ne zaman
Bir yaz beklesem senden
Hemen kışlığın kıyametliğin tutuyor
Ve bahar umsam içimden
Yapraklara bir sarartı düşüyor

Ne zaman
Bir yağmur beklesem senden
Hemen kuraklığın baş gösteriyor
Ve meltem umsam içimden
Ortalığa bir çöl fırtınası düşüyor

(05.06.2009)

Zühtü Bakır

Nefis

İmkânlar müsait olunca nefis
Bırakır mı seni kendi hâline

Sürükleyip çeker yangına doğru
Kopmaz bir ip bağlamıştır beline

Farz et ki sevimli bir kuklasın sen
Parçalar bırakmaz geçsen eline

(16.03.2000)

Zühtü Bakır

Nefsim

Soysuzun kolunu hınçla bükeyim
Başına kızgınca sular dökeyim
Suratsızın yolundan el çekeyim
Neyim varsa alıp götürdü benden

O vefasız karayı ak gösterdi
Günahı her pislği pak gösterdi
İyi bed kötüyü şık gösterdi
Neyim varsa alıp götürdü benden

Ne murat ettiyse bana yaptırdı
Dümdüz bir ovada yolum saptırdı
Yakamı sinsi şeytana kaptırdı
Neyim varsa alıp götürdü benden

(17.08.1998)

Zühtü Bakır

Ölüm

yalnızlığımı
fırsat bilip
hep elini sırtıma
koyacak sanıyorum
ölüm

gerçi
itimadım yok
benim ölüme
kalabalıklar içinde de
bunu yapabilir

git ölüm
ayak seslerin kulağımda
nefesin ensemdede
iğneliyorsun ruhumu

git avını
başka yerlerde ara
arkamdan yürüyüp
ürkütme beni

ben
kolay kolay ürkmezdim de
bu çok farklı bir olay

(11.04.2003)

Zühtü Bakır

Ölüm Ki Var

Ölüm ki var
Ölüm ki gerçek
Dirilmek de var demektir
Ummadığım kişiler
Ummadığım anlarda
Ummadığım yerlerde
Ummadığım şekilde
Öldüler

Söylenenler
Bir bir çıkıyor
Kıyamet de kopacaktır
Hesaplar da görülecektir
Defterler de dürülecektir
Ummadığımız cezalar
Ummadığımız ödüller
Ummadığımız insanlara
Ummadığımız sebeplerle
Verilecektir

(10.4.2009)

Zühtü Bakır

Ölüm...

zaman
yürüyen bir merdivendir
tutar bir yerde yakandan
bırakır ansızın bir yerde
ve biter mavi
siyah yolculuğun

döşenmiş
mayındır ölüm
meçhul noktalarına
koşan zamanın

hasta
solmuş bir yapraktır
düştü düşecek diye beklenir
gelir sesi ölümün değişik
yerlerden birkaç yaprak
düşer yeşil

(08.09.2003)

Zühtü Bakır

Sensin...

Affedilmez suçlar başımdan aşkın
Hataya düşüren şaşırtan sensin
Bir belaymış meğer sonrası aşkın
Çile çile dağlar aşkırtan sensin

Çıkaran benlikten beni yokluğun
İtti günahlara cefa çokluğun
Battı her sayfası ak çocukluğun
Ruhumda isyanı taşırtan sensin

Her günüm soldurdu kırdı güz gibi
Kaynadım su gibi yandım köz gibi
Can taşıdım fakat acı söz gibi
Ateşsiz kalbimi pişirten sensin

Öyle bir göç fikri kaldı ki bana
Gideyim düşeyim vahşi yabana
Lanet okuyayım orda insana
Kin duygularımı şişirten sensin

Serseri serseri dolaşıp durdum
Kaybettiğim yolu nefsime sordum
Verdiği akılla kendimi vurdum
Beni çıkmazlara düşürten sensin

(15.03.2000)

Zühtü Bakır

Sessiz

Güz-zedeyim verdim yaprağı yele
Çekilip kenara ağladım sessiz
Onulmaz bir yara düştü gönüle
Acıyı acıyla bağladım sessiz

Geriye dönmedi sevda kuşları
Gözlerim yollarda savdım kışları
Mehtaplı gecede zindan düşleri
Azap çeke çeke çağıladım sessiz

Ayaklarım suda gözüm kan çanak
Ağladıkça ruhum yeşerir ancak
İniltim göklere oldu bir sancak
Dostluğu hasretle sağladım sessiz

(11.01.2000)

Zühtü Bakır

Şiir Yazma

İçimde
Bekleşen kelime ve duygular
Mısralaşmak için
Şiirleşmek için
Birbirini eziyor

Elimde
Bir kalem bir kağıt
Yetişemiyorum hepsine
İzdiham oluyor
Sıra bozuluyor

Beynim
Bir mahşer alanı gibi
Kargaşa hüküm sürüyor
Çıkamıyorum işin içinden
Nerde kaldı çevik kuvvet

Geride
Bir miting sonrasının fotoğrafı
Her şey kırılmış dökülmüş
Sanki bir süvari birliği
Yakıp yıkıp geçmiş
Ortasından

Bu da olmadı
Bir dahaki sefer inşallah
Daha planlı daha organize
Bir şekilde yürüteceğim
Bu yazma işini

Hep böyle
Diyorum arkasından
Bütün beceriksizliklerimin
Bir türlü ele geçiremiyorum
Zirveyi

(28.5.2013)

Zühtü Bakır

Şiir...

Her düşünüş
Ve dalışımın ardından
Bir şiirdir
Damlayan

(08.05.2003)

Zühtü Bakır

Taş Olsaydım

Olsaydı güvercin gibi kanadım
Bir günde köyüme gidip gelseydım
Kesilseydi içimdeki feryadım
Bir bahtiyar gibi gülebilseydim

Yıldız gibi uzaklardan bakarak
Hasretin oduna gönlü yakarak
Elemlerden elemlere akarak
Yaşarken, ölmeden önce,ölseydim

Baharı gurbetin içimde elem
Hazarında bilmem ki nasıl gülem
Gün batar gam iner görmezden ölem
Gurbet gecesinde bir taş olsaydım

(24.01.2000)

Zühtü Bakır

Taşım

sesi
yanıp sönüyor
kırmızı horozun
boşlukta

kuşluğu
sürüklüyor peşinden
sarı sıcak güneş

dibi
beni ağırlıyor
serin taş duvarın

ben
gözlerde
gözleri çivilenmiş
ayak uçlarına
soğuk ve donuk
bir taşım

ben
taşım
içi kuduran
dışı çiçeklenmeyen
ılık esintiler sunan
bir soba gibi

evet
ben taşım
içi arı kaynayan
bal kovanı gibi

ben
taşmışım
taşmışım içime

(02.07.2003)

Zühtü Bakır

Umarım...

Dünyanın çiçeklerine
Değişmediğim en güzel
Umarım bir dikene
Salmazsın beni

(24.04.2003)

Zühtü Bakır

Usandım

Rüzgarın eline düştüm güz ile
Bir boşlukta gide gide usandım
Başıma ne işler geldi söz ile
Şu dilimi güde güde usandım

Vefasızın kalbi taştan sert çıktı
Umut çadırımı başıma yıktı
Cefa ateşini gönlümde yaktı
Sabr-ı cemil ede ede usandım

Sırtıma geçirdi hayat gurbeti
Sevginin yerine dikti nefreti
Yeşerip büyüttü dallar kasveti
"Ye" dediler yuda yuda usandım

(20.11.1999)

Zühtü Bakır

Ümit

Bir bahar olmalı
Baharsız yaşanmaz
Dal yeşermeli
Bağ-bahçe bezenmeli
Sonbahar gitmeli
Kar-kış bitmeli
Bir çiçek tomurcuktan başını uzatıp
Gülmeli gülümsemeli
Kırılmalı umutsuzluk kapısı
Yüzlerden kalkmalı öfke pası
İsyen çare değil
İsyen yapısı-binası
Yıkılsın
Yıkılmalı
Yıktırılmalı
Güneş nasıl batmışsa
Öyle de doğar
Dağlar mı buna engel olacak
Dünya hızlı hızlı dönüyor
İşte sabah
İşte sabah olacak
Şusuz mu kaldın çöl ortasında
Ölmezsın elbet
Biraz da dayan
Su biter mi
Mevla'nın kudret tasında
Bak bulutlar kararıyor
Şimşekler çakıyor
Gökler gürlüyor
Yağmur gelecek
Gelecek yağmur
Neden erken açıp
Erken soluyorsun
Düşen çocuk
Kim demiş
Bir daha yürüyemez
Zaten çocuklar
Düşen kalka öğrenirler
Yürümeyi
Düşmekle
Her şey bitti mi
Şanıyorsun
Öyle sanmaktır zaten yıkılmak
Yıkılmak eşittir yakılmak
Yakılmak küle katılmak
Küller güle dönemez mi
Gül külden büyümek mi
İnsanoğlu ecele bile çare aramıyor değil
Belki bir ümit
Ya tutarsa
Ya kurtulursak ölümden
Biliyoruz ölümden kurtuluş olmadığını

Fakat ölümden gayrisinden neden olmasın
Bir ölümün çaresi yok
Gerisinin hepsinin var demektir
Yıkıldım diye
Ağlamak adam işi mi
Güneş mi istiyorsun
Güneş i-çin-de
Senin i-çin-de:
"Ümit ümit ümit"

(06.4.1999)

Zühtü Bakır

Ümit Diye Bir Şey

Ümit diye bir şey
Çalmıyor kapımı
Kovuyorum da
Gitmiyor kasvet

Gel gel diye
Çağırıyorum sevinci
Öturmuş kalkmıyor
İçimden nefret

Gündüzlerin peşinden
Koşup yetişemiyorum
Nerdeyse tabanlarıma
Basacak gece

Geziniyor
Zirvede gözlerim
Bir bataklıkta
Kayboluyor dizlerim

Ben delisiyim
İyilik ve güzelliğin
Bana sevdalı
Kötülük ve çirkinlik

(04.12.2002)

Zühtü Bakır

Yalan Söylemiş

Gurbet-elde köyün çöplüklerini
Özlemedim diyen yalan söylemiş
Rüyalarını yorup telefon mektup
Gözlemedim diyen yalan söylemiş

Saatlerce bir noktaya bakarken
Mazinin suları orda akarken
Bu filmi salondan zorla çıkarken
İzlemedim diyen yalan söylemiş

Akşam güneşinin her batışında
Hayallere kanat kol açışında
Ağladım oturup bir göl başında
Gizlemedim diyen yalan söylemiş

(24.3.1999)

Zühtü Bakır

Yara

Bu yarayı
Hiçbir şarkı
Ve enstrüman
Kapatamaz

Bu yara
Çok ama çok derine
Kök salmış
Ağaç gibi

Bu yaranın
Ucu mazide
Bir ucu da sarkmış
Atiye

(21.03.2015)

Zühtü Bakır

Yeşilim

ben ağaca
ve oynayan yeşil
yapraklarına bakıyorum
ellerim göğsümde kenetli
beş altı adım ötede
dayanıyorum ciddiğim
o bana üflüyor
ve anlamadığım
ama hissettiğim en güzel
şarkılarını söylüyor

kenarındayım
kenarımda su benim
bakıyorum koca göle
tepetaklağım oynak
göl gözlerimle
bana bakıyor

ağaçlar durur
ben ağaç değilim
duruyorum kenarında
büyük bir mavi gölün
ama ağaçlar gibi yeşilim
su gibi durgun
akşamlar gibi hüzünlü
içimde hasretin
yuva yaptığını
gizlendiğini
söylemeyeceğim

küfürler görüyorum
havada uçuşuyor
ve çarpışıyor
bir parça gelip
değişiyor kulağıma
ve ben yaralanıyorum
kalbimden

güneşin
demir attığını düşünüyorum
ya da yuvarlağın
durup düşündüğünü
kuruyor haftalardır
yeşerttiğim denizler
ve içsel kara bulutun
hüzün yağmuru başlıyor

kısa dönem çileyi kastederek
"bu bitmez" diyorum
"asla bitmez"

bir ilham gibi inişin

kapıları değiştiriyor
kalbime

(01.06.2003)

Zühtü Bakır

Yitik Şiirler

ben
nice ilhamları kaçırdım
kalem yoktu yazamadım
ya da kağıt yoktu
ya da uygun bir zaman
ya da mekân

nice şiirler
doğdu bu ufuktan
battı şu ufuğa
kara bulutların
arkasından gül gibi
açmaksızın

önce yakaladığın
sonra elinden kaçırdığın
dalgalı siyah ve derin
sulara gömülüp giden
bir balık gibi

(04.09.2003)

Zühtü Bakır

Yolsaydım...

İçimdeki yara kapanmayacak
Ölseydim ölseydim daha iyiydi
Yüzümdeki öfke tükenmeyecek
Gülseydim gülseydim daha iyiydi

Çaldın umudumu yaslı bıraktın
Yıldızımydın gece göklerde aktın
Yaprak gibi beni çöllerde yaktın
Solsaydım solsaydım daha iyiydi

Karanlığı yarıp ışık aradım
Yıllarca vefalı aşık aradım
Boşuna süslendim saçım taradım
Yolsaydım yolsaydım daha iyiydi

(06.9.1999)

Zühtü Bakır

Zaman

gerçekten
zaman bir yudum sudur
içiyorsun veya döküyorsun
bitiyor

(13.01.2010)

Zühtü Bakır

Zavallı Ben...

Ben ki hiçbir zaman "ben" olamadım
İçimi dışıma yansıtamadım

Ne duygular geldi dilim ucuna
Sıkıldı boğazım anlatamadım

Çekingenlik bela oldu başıma
Çektiğim işkence unutamadım

Kimi deli dedi kimi mal sandım
Hislerimi bir kez uyutamadım

Çareyi kaçmakta buldum herkesten
Ruhumu yine de avutamadım

(08.04.2000)

Zühtü Bakır